

कथंसमावेश्यतदाह नमइति नमनादिभिः समावेश्येत्यर्थः शुकोवानमस्करोति ॥२९॥ इति नवमेटीकायां एकोनविंशोऽध्यायः ॥१९॥ ॥७॥
विशेषितृप्रसादात्तराजासनमहोन्नतेः पूरोर्वशोहिदौष्णतेर्भरतस्यैर्यतेयशः ॥१॥१॥२॥ तत्सुतः अहंयातेः सुतः ॥३॥ धर्मयुश्च सत्येयुश्च व्रतेयुश्च धर्म
सत्यव्रतेयवः ॥४॥ वनेयुश्चावमः स्मृतः एवं दशैते ऋतेयुः प्रमुखास्तस्य रौद्राश्च स्य घृताच्यामप्सरसि पुत्रा जाताः अप्सरस इति षष्ठी सप्तम्यर्थे वशवर्ति

नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय वेधसे ॥ सर्वभूताधिवासाय शांताय बृहते नमः ॥२९॥ इ० भा० म० न० एको
नविंशोऽध्यायः ॥१९॥ ॥७॥ श्रीशुक उवाच पूरोर्वशं प्रवक्ष्यामि यत्र जातोऽसि भारत ॥ यत्र राजर्ष
यो वंश्चा ब्रह्मवंश्याश्च जज्ञिरे ॥ १ ॥ जन्मेजयो ल्यभूत्पूरोः प्रचिन्वांस्तत्सुतस्ततः ॥ प्रवीरोऽथ नमस्युर्वतस्मा
च्चारुपदोऽभवत् ॥ २ ॥ तस्य सुद्युरभूत्पुत्रस्तस्माद्दुगवस्ततः ॥ संयातिस्तस्याहं याती रौद्राश्च तत्सुतः स्मृतः ॥
॥ ३ ॥ ऋतेयुस्तस्य कुक्षेयुः स्थंडिलेयुः रुतेयुकः ॥ जलेयुः संततेयुश्च धर्मसत्यव्रतेयवः ॥ ४ ॥ दशैतेप्सरसः
पुत्रा वनेयुश्चावमः स्मृतः ॥ घृताच्यामिन्द्रियाणीव मुख्यस्य जगदात्मनः ॥ ५ ॥ ऋतेयोरंति भारो भूत्रयस्त
स्यात्मजानृप ॥ सुमतिर्ध्रुवोऽप्रतिरथः कण्वोऽप्रतिरथात्मजः ॥ ६ ॥ तस्य मेधातिथिस्तस्मात्प्रस्कण्वाद्याद्विजा
तयः ॥ पुत्रो भूत्सुमतेरैभ्यो दुष्पंतस्तत्सुतो मतः ॥ ७ ॥ दुष्पंतो मृगयायातः कण्वाश्रमपदंगतः ॥ तत्रासीनां स्व
प्रभयामंडयंती रमामिव ॥ विलोक्य सद्यो मुमुहे देवमायामिव स्त्रियम् ॥ ८ ॥ बभाषे तां वरारोहां भटैः कतिपयैर्व
तः ॥ तद्दर्शनप्रमुदितः सन्निवृत्तपरिश्रमः ॥ ९ ॥ प्रच्छुक्काम संतप्तः प्रहसन् श्लक्ष्णया गिरा ॥ कात्वं कमलप
त्राक्षिकस्यासि हृदयंगमे ॥ १० ॥ किंवाचि कीर्षितं त्वत्र भवत्यानिर्जने वने ॥ व्यक्तं राजन्यतनयां विद्व्यहं त्वां
सुमध्यमे ॥ नहि चेत्तः पौरवाणामधर्मे रमते क्वचित् ॥ ११ ॥

त्वदृष्टांतः जगदात्मनः जगत आत्मभूतस्य मुख्यस्य
प्राणस्येन्द्रियाणीव ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दुष्पंतस्य शकुंतलायां भरतः पुत्रोऽभवदिति कथाद्वारेणाह दुष्पंतो मृगया मिति पंचदशभिः तामाश्रमं मंड
यंतीं स्त्रियं विलोक्य मुमुहे अमुह्यत् ॥ ८ ॥ तस्यादर्शनेन प्रमुदितोऽतएव सन्निवृत्तः परिश्रमो यस्य ॥ ९ ॥ १० ॥ पौरवाणां चेतो न ह्यधर्मे रमते अ
तो मच्चेतसः त्वयिरमणा देवाहं त्वां राजन्यतनयां विद्वि ॥ ११ ॥